

Zbytečná diagnóza

Zbytečná diagnóza – pro statistika evidentní, pro ostatní sporná. Na pojem overdiagnosis jsem začal opakovaně narážet při překládání článků o screeningu rakovin prostaty a prsu. V některých těchto člancích jsou obsažena těžká obvinění západní medicíny z toho, že pacientům s diagnózou rakoviny ubližuje léčbou, která není nezbytná. Jedná se především o agresivní léčebné postupy, jako jsou chemoterapie, operace nebo ozařování.

Pohledem statistika opravdu může být těžko pochopitelné, proč je vynakládáno tolik prostředků za drahou léčbu a proč musí pacient tolik strádat vedlejšími účinky léčby, když by se mu mohlo dařit mnohem lépe bez ní a nakonec by zemřel na úplně jinou nemoc, než je rakovina (jak je tomu velmi často u pomalu rostoucích nádorů). Tento paradox ale dokáže vnímat asi jen člověk, který rakovinu nemá. Protože v okamžiku, kdy vám lékař sdělí takovou diagnózu, začnete uvažovat úplně jinak. A průmysl rakoviny vás brzy bude mít ve své moci a bude díky vám jen dál vydělávat...

Osvěta v tomto případě asi mnoho nezmůže, protože strach z nemoci je mnohem působivější. Ve prvním návalu strachu se uchylujeme k těm, kteří budí největší dojem sebejistoty a nevěříme příliš alternativám. A podléháme přesvědčení, že jediné správné metody léčby jsou ty radikální, které bývají nasazovány masově. Zvláštní ale je, že u těch, kde taková léčba nezabere, přece jen vystávají pochybnosti

a v poslední naději se uchylují i k alternativní léčbě. A léčitelé by možná mohli vyprávět, kolik samotných lékařů už jim prošlo rukama, když odhodili svá skálopevná přesvědčení o jediné možné metodě léčby...

Skupina článků o zbytečné diagnóze až na jedinou výjimku nevyznívá souhlasně s alibistickou medicinou.

Příliš drahý alibismus

Zbytečná diagnóza je pro lékaře jistým druhem alibismu. Na jejím základě bývají prováděny zákroky nebo léčba „jen tak pro jistotu“. Lékaři totiž nesou odpovědnost a mívají strach ze selhání. A není daleko doba, kdy to u nás bude vypadat podobně jako u Američanů: vyjete z nemocnice, kde jste absolvovali pobyt nebo vyšetření a už vás kontaktuje náhončí některé advokátní kanceláře a nabízí vám pomoc při podání žaloby na zanedbání lékařské péče, pokud nejste spokojeni s výsledky. Aby měl lékař pro takový případ krytá záda, je nucen uzavřít pojištění a kruh velkého byznysu se hezky šíří dál...

Vezměte zdraví zpět do svých rukou

Takovým nežádoucím směrem, jako je podávání žalob, bohužel postupuje vztah pacient – lékař. Jaké je východisko? Těžko můžeme očekávat, že se odehrají nějaké výraznější změny na straně lékařů. Možná s přibývajícím

počtem privátních zařízení budou vstřícnější a komunikativnější, ale stále budou v nelehké situaci, protože ponесou odpovědnost. Mnohem nadějnější jsou vyhlídky na straně pacientů. Jestliže se stanou lépe informovanými (nastudují si informace o své nemoci a o alternativních léčbách) a budou mít odvahu **převzít rozhodování o své léčbě do vlastních rukou**, můžeme se třeba dočkat velmi zásadních změn v celém systému zdravotnictví. Jsem mírný optimista: taková změna je určitě možná. Dnes ji považuji za jedinou možnou cestu reformy západní medicíny, ale vyžádá si hodně času. Nikoliv lékaři, nikoliv medicínsko-průmyslový komplex, ale obyčejní pacienti mají v rukou moc změnit dnešní neutěšený stav péče o zdraví. Tím nejdůležitějším, co nám může pomoci, je **sebevzdělávání a prevalence**.

Vím, zní to hodně pateticky, ale v žádném jiném řešení někoho moudrého a mocného už nevěřím.

• Obsah

Zbytečná diagnóza ...	1
Nikdo už není zdravý ...	2
Krevní sraženiny a nebezpečná léčba ...	4
Milióny pacientů byly chybně léčeny ...	6
Screening je v podstatě bez užítku ...	7
Reykjavická výzva ...	8
Marihuana by mohla léčit aj rakovinu ...	11
Tajemství Vatikánu – Slované ...	17
Evropa a „zaostalé Rusko“ ...	21
Vitamin D v souvislostech ...	25
Graviola – zabiják rakoviny ...	29
Jak nám přestavěli Stonehenge ...	31
Věda se prohnala až na hranici podvodu ...	35
Pobyt ve tmě – první	39